

Независимъ Утриненъ Вестникъ
Урежда Редакционенъ Комитетъ
Главенъ редакторъ: ПАН. ЧОРБАДЖИЕВЪ

Броя 1 лв.
Старъ бр. 2 лв.

Абонаментъ:
Колкото броя
толкова лева

Такси за обявленията:

Годежни и свадбени 60 л.
Некролози, благодарности и имени по 2 лв. на кв. см. Търговски реклами и др. по 2 лв. на кв. см. Офици обяви по 3 лв. на кв. см. Съдебни обявления по 2 лева на дума. Дописки 10 лева на редът.

Баланси по споразумение.

Ръжепис не се връща.

Телефонъ № 45

ПЕНСИИТЕ.

Въпросът, който отъ 1926 година е въ устата на всички. Получавалът ги, както и правителството съ живо засегнати отъ него, та неговото свое временно разрешение веднажъ за винаги е отъ виталът — живъ интерес за тъхъ. Обаче не на мъстото бъха и съзлословията и голъмтъ изопачения и зло желателства на демагозитъ отъ лъво и дъсно, които съ животинска злоба се нахврълха и нахврълятъ противъ самия институтъ. А особено лжливъ и дързъкъ бъ миналата година въ речата си по този въпросъ тукъ Ц. Табаковъ, председателъ на занаятичества. Говоренето му противъ пенсии бъ порицано отъ всѣкъ разуменъ гражданинъ, но не може да се откаже, че то внесе подкрепа и злоба противъ пенсионеритъ въ една частъ отъ масата, която, отрудена въ поминака си, съзвистъ гледа на чиновничеството, а особено въ сегашнитъ корави времена. А това не е въ полза на доброто съжителство между гражданството.

Сега въпросътъ наново ще се разглежда съ внесения новъ законъ отъ Г-нъ Ст. Стефановъ, министъ на финансите. Той мина на първо четене. Загрижването на законодателството пролича въ речите на нѣкои отъ същане сериозността на

И. М. Ш.

ВНИМАНИЕ!

в. „Сливенска поща“ — винаги ще излиза всѣка сутринъ — вторникъ съ Софийски новини, а презъ останалите дни въ неопределено време.

Справка телефонъ № 45

Ормузъ.

КРИЗА ЛИ?

Лжата е че има криза, макаръ за нея да се говори вседен и се пълнятъ страниците на вестници и списания. Преди всичко що е криза? Думата е гърца и означава, между другото, внезапна промънка отъ хубаво къмълошо; въ по широка смисъль — опасенъ и решаващъ моментъ. А фигутивно — недостигъ, нѣмотия, осъждица и пр. Въ тая именно смисъль се пише и говори днесъ

за кризата, която всички наричатъ стопанска. Е добре, не е ли чудовищно да се говори за стопанска криза въ смисъль на нѣмотия, недостигъ и пр. когато днесъ, повече отъ всѣкога, свѣта е залѣнь отъ стопански блага, когато складове и магазини съ препълнени съ стоки, когато хамбари и пристанищни складове пръщатъ отъ храна, когато въ задоceanски страна хранитъ се изсипватъ въ морета-

та, а кафето се гори въ двигателни машини за да се поддържатъ цени. Очевиднъ стопанска криза нѣма, защото на свѣта не липсватъ стопански блага. Липсва обаче друго. На човѣчество липсва човѣчностъ, липсва съвѣтъ. И ако днесъ тръба да говоримъ за криза въ смисъль на недостигъ, криза има само на съвестъ. Безчовѣчността е взела връхъ въ отношенията на хората. Отъ една страна, незапомнено натрупване на злато и стопански блага, отъ друга — пълно обединяване и нещета на тия които творятъ стопанските блага: земедѣлци, занаятчи, работници, промишленци.

Кои съ причинители на днешния стопански хаосъ, скритъ задътъ благовидната дума криза? Тѣ съ голъмтъ финансово магнати и банкерски групи отъ цѣлъ свѣтъ. Тѣ съ които устроиха свѣтовната касапница, защото кръвта на милионитъ бедни градски и селски синове се преобразуваха въ злато въ тѣхни бъха свѣтовните заводи за военни снаражения.

И. О. Г. Т. и работничеството.

Мнозина не могатъ да си представятъ, че въздържателното движение, както и мъстната въздържателна ложа на И. О. Г. Т., могатъ да бѫдатъ неутрални въ политическо отношение.

— Ложата ли? Това е измислица на умиращата буржузия. Работници ще престанат да пие спиртни пития когато стане самъ господар на своята сѫдба, когато по-раснато класово съзнание го научи, че той може да бѫде щастливъ и безъ да бѫде пиянъ.

Ако биха могли работници ще проследятъ вътрешния животъ на противоалкохолното движение, ако биха могли да проникнатъ въ дълбоките разбирания и ръководни идеи на основателите на ордена и на неговите по-видни водачи, тѣ биха научили много нѣща, които съ отъ голъмо значение за тѣхъ.

Тѣ биха почували, че всѣко време има своята нужда, че не може да се пропуша заради утръшното това, което днесъ е нуждено; че утрешния денъ може да бише потърси още по-настойчиво трезви и съзнателни граждани които да коватъ много по-разумно едно по-добро бѫдещето; че всѣки позитъ, изпратенъ въ борба противъ алкохола, всѣко усилие употребено срещу него съ вече капиталь на по-свѣтлото бѫдеще.

Работници ще проумѣятъ, че поченни хора ще имъ бѫдатъ не по-малко нуждни при каквато и да био общественна организация.

Работничеството трѣба да познае въ противоалкохолното движение свѣтото освобождение. То трѣба още сега да се убеди, че може да разчита само на трезви водачи. То трѣба да разбере, че не може да мисли за благото на другите, когато гледа преди всичко своето удоволствие, когато е готовъ заради спиртни пития да посегне на чужди или обществени средства; че не

могатъ да се продаватъ умни наредби за по-свѣршен общество отъ спиртосани мозаци.

Работата надъ човѣшкия характеръ е трудна. Тя иска система и упорство. Тя трѣбва да се води организирано и планомѣрно — не само при нѣкакво бѫдеще общество, а още сега, днесъ.

Ето тая работа се старае да извършватъ противоалкохолните организации, между които е и всемирната организация И. О. Г. Т.

Лѣтни гумени обуща

(бѣли, сиви и цвѣтни)
при Камбуровъ

Въпреки голъмата стойност на филма „На западния фронтъ нищо ново“ ще се представи при обикновени цени.

Мебелното училище ще бѫде ли закрито.

Пуснатъ е опоритъ слухъ, че Окр. Мебелно училище въ града ни, издържано отъ Бургаскъ Окр. Пост. Комисия щѣло да бѫде закрито. Какви сѫ мотиви и съображенията на управителя ще за това, намъ не е известно, но съ това закрива не се налага тежъкъ удъръвъро до брънане.

Училището сѫществува отъ 1909 год. и презъ този периодъ сѫ излѣзли 170 добри майстори. Въ него се обучаватъ и питомци, и бедни деца изъ окръга ни, които безъ него при днешното безпаричие, биха останали прости и неуки. Ако действително се закрие училището и се лишатъ отъ възможността да станатъ добри и трудолюбиви граждани и занаятчи, ще останатъ маса бедни деца не подгответи въ живота.

Никой не би отрекъл, че за града ни, мебелното училище е една необходимост, училището въ сегашния му възгледъ е една голъма стопанска и културна придобивка; съ отнемането на коя мрака на отчайнието ще задуши и последните надежди за ония младежи жадуващи за порофеционалното образование, за по-добри бѫдници.

Сливенци трѣба решително є време да се противопоставятъ спрѣмъ ония, които иска да унищожатъ (закриятъ) подобни институции.

По късно се научихме отъ достовѣренъ источникъ, че училището ще сѫществува споредъ оправдѣніята на Г-нъ Козаровъ — председателъ на Окр. Пост. Комисия. Същия ни заяви, че и заплатятъ на чиновниците ще бѫдатъ изплатени въ най-късъ време.

Време е, съгражданите г-нъ Министъръ Стефановъ и той да се заеме за финансово закрепване на тъй необходимото училище.

Чухте ли за новите десети мъжки и дамски платове за пролетния сезонъ при НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ.

Цени народни.

Навото копие „На западния фронтъ нищо ново“ следъ София ще се представи въ Сливенъ.

На 3 т. м. Електрическата Коопер. „Х. Димитъръ“ въ общото годишно събрание, следъ отпорта борба, спечели листата на г-нъ Чашевъ и г-нъ Ст. Радушевъ — ел. инженеръ.

Състезаваха се три листи за управ. съветъ.

ОРТОПЕДИСТЪ

Пристигналъ е въ Сливенъ известният ортопедистъ Маноль Илиевъ, специализиранъ въ Виена и Берлинъ, технически директоръ и собственик на I-ва Бъл. Привилегирована ортопедическа фабрика — Братя Илиеви, основана 1905 год., бивш начальникъ на държавната ортопедия. Затова известяваме на нуждаещите се отъ гр. Сливенъ и околните, да използватъ случая и направятъ поръчки си за гумени изкуствени крака, изкуствени ръце, корсети противъ спондилитисъ — противъ изкривяване гръбначния стълбъ, противъ гърбици; аппарати противъ кохситисъ, противъ ставна туберкулоза на колѣното, глѣзена и др. и апарати за парализирани крака и ръце, машинки за изправяне кръвика крака, бандажи за кила,

коремни пояси за временно и коремни операции, за родилки и противъ затълъване, плаващи бързеци, подстави за къскокраки ортопедически обуща, подложки за дюстабанъ и др. ортопедически изделия.

ИЛИЕВИ сѫ наградени съ първа награда и златен медалъ отъ Горно-Орѣховския мострън панаиръ, отъ изложението въ Лондонъ 1907 год. Нашиятъ произведения сѫ ПРЕПОРЪЖЕНИЯ отъ Министерството на Търговията, Промишлеността и Трудъ съ писмо № 968—27 II 1927 год. предъ всички държавни, окръжни и общински учреждения при нужда отъ такива, да ги закупватъ направо отъ нашата фабрика, като ЕДИНСТВЕНО въ страната на сърдъкано предприятие.

ИЛИЕВЪ е настаненъ въ гр. Сливенъ въ хотелъ „Търговски“ и сѫ приема поръчки на 12 и 13 април. Преглеждане бесплатно.

Адресъ въ София: Ортопедическа фабрика БРАТЯ ИЛИЕВИ ул. „Венелинъ“ № 12, близо при зоологическата градина.

Обявления № 105

гр. Сливенъ, 21 мартъ 1932 год.

Сливенското българско училищно настоятелство извѣстява на интересуващи, че на 11-я денъ отъ публикуване настоящето въ Държавенъ вестникъ, отъ 3 до 4 часа следъ обѣдъ, въ Данъчното управление Бургасъ, ще се произведе втори търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване подъ наемъ училищния хотелъ „Венеция“ — Бургасъ, за три години — отъ 1 априлъ 1932 год. до 31 мартъ 1935 г. Първоначаленъ годишенъ наемъ 100,000 лева. Залогъ 5% върху три години наемъ. Тържките книжа въ училищното настоятелство Сливенъ и Данъчното управление въ Бургасъ.

Отъ училищното настоятелство.

Благодарностъ.

Семейството Петъръ Скрядакиевъ и роднинъ на скъпия непрежалимъ покойникъ

Христо Петровъ

(на 20 год. възрастъ)

изказваме нашата благодарностъ на всички познати и почитателни, които почетоха съ присъствието и придвижиха до вѣчното му жилище нашиятъ скъпъ покойникъ.

Благодарятъ и за хубавите слова, надгробна речъ, отъ името на шивашката секция, казани отъ г-нъ Михалевъ.

Отъ опечаленитъ.

Районния инспекторъ-организаторъ на нар. осигур. д-ва отъ групата „БАЛКАНЪ“ въ гр. Сливенъ

Атанасъ А. Атанасовъ

Назначава деятели въ околните: Сливенска, Ямболска и др. и скъпчина осигурителни клонове.

Условия най-износни.

Желающите да станатъ деятели да се обрънатъ до Атанасъ А. Атанасовъ, инспекторъ-организаторъ Сливенъ.

СПРАВКА Агенция д-во „БАЛКАНЪ“ и кантората на г-нъ Камбуровъ, Тел. 51.

НОВО!

Съобщавамъ на г-да граждани и селяни отъ околните, че открихъ кръчма и хотелъ „БУЛЕВАРДЪ“. Страго фамилиаренъ, срещу аптека Юрданъ Петровъ. Добре мобилирани стаи и кръчмата съ бѣли и черни вина и закуски на скара. Едно посещение е достатъчно.

Съдържателъ: Никола Ю. Чоневъ.
100—1—3

БРАТЯ КОПАЛИЕВИ (бившъ магазинъ Кашлаковски)

МОДЕНЬ КРОЯЧЪ ЕЛМАЗЪ ЗЕКИ

съобщава на поч. клиенти, че за сезона набави ПОСЛЕДНИ МОДНИ ЖУРНАЛИ и моли клиентите си да посетят ателието му.
Едно посещение е достатъчно да се уверите.
НА ЧИНОВНИЦИ и УЧАЩИ ПРАВИ ОСОБЕННО НАМАЛЕНИЕ.

Маймунска любовъ.

Въ кабинета на лъкари тѣ донасят дѣцата си два вида майки.

Едни, които дълбоко вѣрват въ медицинската наука; тѣ сѫ свободни отъ всѣкакви заблуждения и съвѣрятъ за произходъ на болестите; тѣ иматъ пълно довѣрие въ лъкари и съсъзъмъ спокойно влагатъ сѫдбата на детето си въ негови ръце; тѣ вѣрват въ неговите познания, человѣкобolie и добросъвестностъ и хранятъ пълно уважение и почетъ къмъ неговата личностъ; тѣ сѫ вѣра и надежда очакватъ отъ него облекчение болките на рожбата имъ, а често и съ право спасение има живота. Такива родители не само не турятъ пречки на лъкарския действия, но сѫ вѣска готовностъ му помагатъ; тѣ за игленъ връхъ не отстъпватъ отъ неговите наставления и полагатъ всички грижи и старания да изпълнятъ точно всичките му поръчки. Това сѫ разумни майки, истински създатели и спасители на человѣчеството.

Други сѫ пълна противоположностъ на нея. Тѣ влизатъ въ кабинета на лъкари съ провинциална надменностъ и предубеждение за медицинската наука; тѣ сѫ натъкани съ бабишки съвѣръти и заблуждения, които никаква научна сила не може да помрѣди отъ мястото имъ; нѣщо повече: тѣ мислятъ, че това което тѣ знаятъ за сѫжността на болѣствата, това е вѣрното и мѣрдованото; готови сѫ подозрение да приематъ всѣка дума на лъкари, тѣ сѫ увѣ-

Д-ръ Сегурно Тойе.

Оживяване чрезъ електр. токъ

Австралийскиятъ специалистъ по сърдечни болести проф. Хулдъ е изнамѣрилъ начинъ за оживяване на умрѣли, удавненици и т. н. чрезъ електрически токъ. Методът на Хулдъ се състои въ това, че въ областта на сърдцето на умрѣлия се вкарва и престоява тамъ 10 се-

кунди една дълга, тънка игла, по която минава силенъ токъ. Въ повечето случаи действието на сърдцето се възстановява и животъ на пациента се връща. Само въ два случая проф. Хулдъ е нѣмълъ успѣхъ; затова пътъ е успѣлъ да оживи едно кърмаче, задушено отъ неочекано хвърлено върху му одеяло, нѣколко удавненици, една изгорѣла баба и т. н.

Пошукаль му.

Въ едно село имало две нераздѣлни другарчета — Мехмедъ и Али. Първото било дете на богати родители, а второто на крайно бедни. Това обаче не пречело на малките деца да си играятъ постоянно. Играятъ си така единъ денъ край реката, Мехмедъ се подхълзяналъ и падналъ въ реката. Али готовъ да се покърства за другарчето си, съ рисъкъ на живота си, хвърлилъ се въ реката и съ детскиятъ си усилъ избавилъ отъ явна смъртъ Мехмеда. Така нераздѣлно си живѣха двѣтъ другарчета, до като парасаха и Мехмедъ имайки възможностъ заминава въ чужбина да промължава образование си, а Али остана да учи кафеджийка при баща си.

Следъ година, когато Мехмедъ завѣршилъ науките си Султана го назначилъ за валия въ този окръгъ, въ който попаднало и неговото родно село. Единъ денъ Валията вече решилъ да отиде къмъ селото си и да навиди своите стари родители, на които днѣтъ наближавали да се свършатъ.

Пристигналъ въ селото, посрещнатъ, както трѣбва да биде посрещнатъ по онезъ времена единъ валия. Съ пристигането си отще, той си спомнилъ за детинството и за своето тогава нераздѣлно другарче Али. Казалъ веднага да го доведатъ при него да се видятъ. Съ свѣтъкавична бѣрзина се разпръснало изъ селото, че валията вика Али кафеджията (Алито наследилъ занаята на

рени, че могатъ да обоярятъ неговите научни твърдения съ свойте безосновни схващания; отъ тъмъ произхожда тѣхната дързостъ и дори нахалство, като си позволяватъ понѣкога да обикнатъ лъкари, като отиватъ до тамъ да го учатъ въ професията му. Въ такива случаи твърде е трудно за лъкари да имъ наложи мнението на науката и да имъ бѫде полезънъ. Не дай Боже да имъ се заговори още пъкъ и за оперативна помощъ. Тѣ освенъ, че сѫ готови да избръзятъ една простирана мъжка и внезапна тревога, но и безъ церимони ще зададатъ на лъкари сума „обидни питанія“: „ами нѣмали да стane ли дошо? Нѣма ли да се скочатъ? Правили ли съ друга пѣть подобна операция? Ами ще издѣржи ли детето? Нали ще боли? Нали ще плаче?“ И др. Ахъ, такива майки не само не сѫ никакви помощници, но истински мѫжители на лъкари и на детето си. Това сѫ майки съ много ограничень умъ и кръгозоръ; тѣ сѫ слабоволни, съвѣръни и капризни; желайки да се покажатъ, че много обичатъ децата си, тѣ често пѫти и изпадатъ въ фалшъ и лицемърие, които може да се скрьятъ отъ лъкари, чийто професия въ 3/4 е само наблюдение.

Любовта на първите майки е истинска, човѣшка и разумна любовъ, а на вторите — съпътна маймунска любовъ — Affeliebe — както казватъ нѣмците.

Д-ръ Сегурно Тойе.

Изъ съюза на журналистътъ въ България.

Министерството на вътрешните работи и Народното здраве съ удостовѣрение № 785 отъ 25 януари т. г., издадено на Съюза на журналистътъ въ България — Варна удостовѣрява и подчертава, че съюза съ председателъ Писковски, на който устава е утвърденъ съ № 4350 отъ 25 март 1930 г. е Съюзъ на провинциалните журналисти, а онзи съ председател Байчевъ въ който членува и нацията вестникъ, остава Съюзъ на журналистътъ въ България. Така, че Министерското постановление и решението на Народното събрание, утвърдено съ указъ № 31. Д. в. бр. 19 отъ 27 април 1931 год. относно даване обявяване на изборните учреждения за публикувано само

се доближи до Валията.

Съ връщането си отъ вечерта, заобиколили Алито въ кафенето и всѣ отъзвѣръти, молба за това или онова, да ходатайства предъ валията, особено по дѣла (тогава Валията играелъ роля на кадия). И на едната и на другата страна, безъ да се знае, викалъ, дайте пѣтни разноски и нѣщо за валията, ще нареда работата. Разбира се кой нѣма да даде. Така събрали той молбите въ опредѣлениетъ дни за срѣнъ, отивалъ при валията то не да ходатайства, а да пиятъ по едно кафе, хѣмъ си пили кафето, хѣмъ Валията разрешавалъ споровете, (страниците не се явяватъ). Такъвъ е билъ закона. Валията само решавалъ работите. Али си държалъ бележки за резултатъ; Вечеръта, когато си стигналъ въ селото, но спечелехме, казалъ спичелихме, а не за губихме, не можахме да спечелимъ, имаше законни причини и му връщахъ пѣтни разноски и това дадено до Валията.

Така си караль Али и следъ късъ време отъ кафеджия станалъ чефликчия. Минавало що се минало, Валията пакъ заобиколилъ къмъ родното си село. Разбира се пакъ повикалъ заради миналътъ детски споменъ, Алито, но този пѫтъ той вече узналъ отъ самия него, че станалъ чефликчия. А какъ така скоро заобогате, го заплатилъ Валията. Това е най-лесната работа. Стига Валия да ти пошуши на ухото.

Ванио.

Методътъ на Хулдъ билъ провѣренъ върху животни — главно котки — отъ австралийския физологъ проф. Лумденъ. Последниятъ призна въ чокъ, пуснатъ въ продължение на нѣколко секунди презъ сърдцето, може наистена да оживи умрѣлия организъмъ; но той посочва нѣкои ограничения. Така пълното връщане на живота, безъ да остави въ организма никакви следи, е възможно само когато отъ момента на спиране на сърдечната дейностъ сѫ се минали 2 — 3 минути. Следъ изтиченето на петминутна срока, оживяването ще е възможно, но организъмъ никога не става напълно нормаленъ; навѣрно въ мозъка ставатъ нѣкакви дълбоки измѣнения. Ако отъ минутата на спирането на сърдцето се е минало повече отъ половинъ часъ, оживяването е вече невъзможно.

Това даваме само на г-да отъчниците при изборните учреждения, за да избѣгватъ отъ материалистичната отвъдност при публикуване на обявяване на разните предприятия.

Назначихъ..

Редакторътъ на вестника влезе въ редакцията. Тамъ бѣха неговите помощници. Тъгъ го очакваха отъ сутринъ 12. А тъгъ гладни и стомаситъ имъ се свиаха отъ болка. Не бѣха яли два дена.

Вестникътъ когато тъгъ редактираше и списваша, вървѣше рачешъ. Абонати имаха малко. После и печатарътъ имъ правеше пречка: бавеше излизането му. А той бѣше се наелъ съ издаването на вестника.

И тъгъ редакторътъ влезе въ редакцията. Той бѣше усмихнатъ. Като забележаха усмихнатъ на устата му, помощникъ редакторътъ си пошуциха:

— Сигурно е намърълъ... Редакторътъ седна на масата:

— Дайте материала!

— Ето... и тъгъ му поднесе изрѣзы отъ вестниците, увѣдомъ, хрониката и дневника.

— Увѣдомътъ, отъ кого е? — се обрѣща къмъ двамата редактори.

— Отъ менъ — се обади единъ отъ помощниците.

— Темата?

— Гладътъ.

— Какъ? Кѣде?

— Въ редакцията — добави спокойно авторъ на страницата.

Редакторъ се намръщи:

— Не може. Това е част на работата: глѣдъ на двамата редактори.

— Но! Това е глѣдъ на всички въ страната.

— Добави другите помощници.

— Да! Изрѣва редакторътъ и си взе шапката.

— Но дайте ни пари да ядемъ извикаха едновременно и двамата помощници.

— Нѣмамъ...

— А защо бѣше веселъ.

Само нѣмамъ!

— Назначихъ единъ страничка.

— На това...

И азъ

нѣмамъ.

Тъгъ редакторъ на единъ столиченъ вестникъ във Варна въ редакцията. Словослагателите очакваха да имъ се даде материали.

По стени на редакцията висеха портрети на видни български и чуждестранни личности.

— Но дайте ни пари да ядемъ извикаха едновременно и двамата помощници.

— Нѣмамъ...

— Да! Иди купи. З. Време, Зора, Утро.

— Иди ти.

— Да! пари!

— Нѣмамъ.

— И азъ нѣмамъ.

Безпаричие.

Тъгъ бѣха трима. И се общаха единъ другъ: дълъхъ си всичко по равно.

Единъ денъ тъгъ намъръри 50 лева на цѣло. Наблизиша го обѣдъ.

И отидоха да обѣдватъ. И седнаха.

— Какъ да раздѣлимъ парите — попита единъ отъ тъгъ.

— Это — се обади вториятъ — днесъ ще изядемъ 30 лева. На всички единъ отъ тъгъ.

— А останалите двадесетъ попита третия.

— Тъгъ ще останатъ за утре.

И тъгъ поржаха. Всички

по за десетъ лева. Ястието

бѣше вкусно. И тъгъ неустешно

хахаха го изядоха и си поржаха по още една половина.

— Плаша! — извика келнерътъ.

— Плаша! — извика трипата.

— Всичко 60 лева.

Тримата останаха очудени.

— Ние имаме само 50 лв...

— Нищо. Ще заложите

нищо.

И тъгъ заожиха касета на единъ отъ трипата.

Лалю Рогачевъ.

Починалъ. Преди нѣколко дни е починалъ земедел. народ. представителъ г-нъ Иванъ Т. Стойновъ отъ село Даутлий — Анхиалско.

Същиятъ благодарение на своите добри обществени качества бѣше избранъ нѣколкото народенъ представителъ.

<p